

337/2021

20-12-2021

anulare act administrativ

Curtea de Apel CLUJ

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului
U.E. 2016/679

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2021:048. _____

Dosar nr. _____

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 337/2021

Ședința publică de la 20 Decembrie 2021

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE M _____ D _____

Grefier I _____ T _____ C _____

Pe rol soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta A _____
A _____ A _____ în contradictoriu cu pârâții B _____ B _____ B _____
B _____ B _____ și C _____ C _____ C _____
C _____, având ca obiect anulare act administrativ Hotărârea nr. 480/2021 a
CNCD.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, se constată că
mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 09
decembrie 2021, când a fost amânată pronunțarea la data de 20 decembrie 2021.

La data de 16 decembrie 2021, reclamanta A _____ A _____ A _____ a depus
concluzii scrise.

La data de 20 decembrie 2021 Arhiepiscopia Tomisului prin reprezentant legal IPS
Teodosie în calitate de Arhiepiscop al Tomisului a depus concluzii scrise.

CURTEA

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj sub nr. _____,
reclamanta A _____ A _____ A _____ a solicitat, în contradictoriu cu B _____

B _____ B _____ B _____ B _____ și C _____ C _____,
C _____ C _____,, anularea Hotărârii nr. 480 din 9 iunie 2021 a
Colegiului Director al B _____ B _____ B _____ B _____
B _____, pronunțată în dosarul nr. 332/2021 conexat cu dosar nr. 333/2021
conexat cu dosar nr. 334/2021, cu consecința constatării existenței unei fapte
discriminatorii și în consecință: sancționarea pârâtului de rând 2 pentru săvârșirea
unei fapte de discriminare, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței 137/2000
privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și obligarea
pârâtului de rând 2, să publice, în mass-media, un rezumat al sentinței
judecătorești.

În motivarea cererii, a arătat reclamanta că, în cursul lunii mai a acestui an, s-a
simțit stigmatizată de mai multe știri care au fost difuzate pe posturile naționale de
presă, precum și pe rețelele de socializare care redau declarațiile unui preot foarte
influent din România, care expunea opinia sa despre femei. Aceste afirmații
publice, tăcute de pârâtul de rând 2, C _____ C _____ C _____
C _____, spuneau următoarele:

este discriminare, este vorba de statutul bărbatului și al femeii. Sigur că nicio
femeie nu poate fi preot și atunci e discriminare? De ce? Pentru că aceasta este
condiția ei. Ea nu poate fi perpetuu într-o rugăciune, pentru că are condiția
slăbiciunilor sale. Cum să fie discriminare? Aceasta este femeia.

Ea a început păcatul. Dacă nu păcătuia, nu ar fi născut în dureri.

Toate acestea lămuresc diferența dintre un bărbat și femeie și iată, ca să arate că nu
este discriminare, Fiul lui Dumnezeu s-a întrupat ca bărbat. Si Sfintul Sfinților este
bărbat”. a declarat IPS Teodosie.

Aceste declarații publice ale unei persoane care se bucură de o mare influență și care este percepută ca un model de virtute în România, i-au provocat o stare de suferință, s-a simțit exclusă și stigmatizată și mai ales s-a simțit pusă într-o stare de inferioritate cu bărbatul.

Mesajul care s-a transmis de pârât a fost clar: femeile sunt vinovate pentru că au păcătuit primele și ca pedeapsă nasc în dureri, sunt pline de slăbiciuni și nu se pot concentra la fel ca bărbații iar ca dovadă pentru inferioritatea lor stă faptul că însuși Dumnezeu s-a întrupat într-un bărbat și nu într-o femeie.

S-a adresat pârâtei de rând 1, B_____ B_____ B_____ B_____ B_____ pentru a interveni și a sancționa acest discurs ostil la adresa femeilor însă acesta a decis să nu intervină, socotind că Biserica și Cultele nu se supun legii și se autoreglementează. Consideră că această decizie a CNCD nu este legală și ea trebuie anulată.

În mod greșit CNCD a făcut o aplicare a libertății cultelor religioase. Petiția sa nu a avut ca obiect dogma unui cult religios, ci declarațiile făcute de pârâtul de rând 2. C_____ C_____ a tăcut o apreciere personală asupra condiției femeii atunci când a considerat-o păcătoasă și incapabilă de a se concentra.

Punctul de vedere al Patriarhiei Române, consemnat de CNCD arată faptul că în credința ortodoxă, femeia nu este considerată nici păcătoasă și nici inferioară bărbatului. La punctele 18 și 19 din decizia atacată, Patriarhia română declară că între bărbat și femeie nu există opoziție ci complementaritate și mai afirmă că femeia se bucură de respect în condiții de egalitate cu bărbatul. Concluzia logică este că C_____ C_____ a făcut niște interpretări personale ale unor credințe și tradiții religioase.

Pentru a nu sancționa pârâțul de rând 2, CNCD a ținut cont de faptul că la o dată ulterioară, o terță parte și anume Arhiepiscopul Argeșului și Muscelului ar fi oferit o compensare de imagine femeilor, realizând o emisiune unde rolul femeii este elogiât. Un act ulterior, comis de o altă persoană nu poate fi cântărit și analizat în cuprinsul plângerii sale care avea ca obiect afirmațiile făcute de C _____. Pe de altă parte, citind acest text subsecvent despre femei, nu a putut să nu constate că în cuprinsul lui femeile erau descrise doar în roluri tradiționale ca mame, gospodine, eroine și mereu mânate de spiritul de sacrificiu, fapt care nu face decât să întărească stereotipiile de gen. Conform stereotipiilor de gen, femeia trebuie să îndeplinească roluri tradiționale în societate, ea este mamă, gospodină, îngrijitoare și rezervor nesecat de iubire și sacrificiu de sine. Știm deja cât de dăunătoare pentru femei sunt aceste stereotipii și aceste roluri tradiționale care le lipsesc pe femei de o dezvoltare completă și de o experimentare a vieții în toate ipostazele ei.

Chiar presupunând că pârâțul de rând 2 a făcut afirmațiile la adresa femeilor având girul Patriarhiei Române, el nu se poate situa deasupra legii și consideră că biserica și forurile religioase se supun și ele aceluiași legi ca restul cetățenilor. Este adevărat că ele se organizează după norme proprii, însă și preoții răspund pentru consecințele faptelor lor în aceeași măsură cu restul cetățenilor. Biserica și preoții nu se bucură de imunitate și nu sunt deasupra legii.

În mod eronat a reținut CNCD la punctul 39 din decizie, faptul că forurile superioare ale Bisericii Ortodoxe Române au un caracter absolut iar abaterile nu pot fi deduse instanțelor civile ci doar celor de sorginte religioasă/bisericască. Dacă am reține acest fapt, B___ s-ar bucura de imunitate absolută iar preoții ei nu ar putea fi sancționați de instanțe nici pentru discriminare, nici pentru alte contravenții, să zicem la legea circulației. Articolul 158 din Statutul pentru Organizarea și Funcționarea Bisericii Ortodoxe invocat de CNCD se referă la rezolvarea problemelor de disciplină internă, ceea ce nu exclude o răspundere personală, civilă, față de terți a preoților atunci când aceștia încalcă legea.

Petiția sa la CNCD precum și acest litigiu nu vizează un cult religios sau credințele religioase ori sfinte, ci vizează declarațiile făcute în mass media de către C _____ C _____, arhiepiscop al Tomisului.

Articolul 5 din Legea numărul 489 din 2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, prevede în mod explicit obligația cultelor de a respecta legea, constituția și drepturile omului. Mai mult, așa cum se arată în opinia separată la decizia CNCD, pârâta de rând 1 a sancționat fapte de discriminare comise de reprezentanți ai cultelor religioase (Hotărârea CNCD cu numărul 278 din data de 27.10.2005, prin care pârâta de rând 1 a analizat prin canoanele bisericii catolice o faptă anume și a constatat existența unei fapte de discriminare pe care a sancționat-o).

Nu se poate accepta argumentul că declarațiile la adresa femeilor, chiar dacă sunt ofensatoare, ele pot fi spuse public deoarece provin din scrieri sfinte. A căutat sursa acestor afirmații despre femei și le-a găsit în Vechiul Testament. A citit mai multe pagini din Vechiul Testament, Levitic, unde a găsit alte afirmații foarte violente, care vorbeau despre uciderea celor de altă credință, despre uciderea și schingiurea femeilor și a bărbaților care au relații extramaritale, despre uciderea pruncilor de către părinți, despre uciderea femeilor care își arată goliciunea la menstruație și multe cruzimi, violențe și crime atroce. Astfel de afirmații nu se mai pot face astăzi, nu putem vorbi despre uciderea persoanelor și nici despre măcelărirea copiilor, chiar dacă ele sunt consemnate în scrieri sfinte. În același mod, nu ar trebui să putem vorbi nici despre inferioritatea femeii în fața bărbatului. Chiar dacă sunt considerate sfinte, aceste învățături au fost scrise în antichitate, când violența era măsura lumii iar femeia din antichitate era într-adevăr considerată inferioară bărbatului. Acum nu mai trăim în antichitate, trăim într-un stat de drept care se întemeiază pe drepturi și libertăți iar la baza statului de drept găsim principiul egalității persoanelor. Femeia este egală cu bărbatul iar preotul este egal cu cetățeanul.

Mai jos expune cîteva citate din scrieri sfinte din Vechiul Testament care astăzi nu mai pot fi citate ca principii de viață:

Grăit-a Domnul cu M_____ și a zis:

'Spune fiilor Lui Israel acestea: Dacă cineva dintre fiii lui Israel și dintre străinii care trăiesc printre Israeliti va da din copiii săi lui Moloh, acela să fie dat morții: poporul băștinaș să-l ucidă cu pietre.

Cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa să fie dat morții, că a grăit de rău pe tatăl său și pe mama sa și sângele său este asupra sa.

De se va desfrâna cineva cu femeie măritată, adică de se va desfrâna cu femeia aproapelui său, să se omoare desfrânatul și desfrâната.

Cel ce se va amesteca. cu dobitoc să se omoare și să ucideți dobitocul.

Dacă femeia se va duce la vreun dobitoc, ca să se unească cu el, să ucizi femeia și dobitocul să se omoare, că sângele lor este asupra lor.

De va lua cineva pe sora sa, după tată sau după mamă, și-i va vedea goliciunea și ea va vedea goliciunea lui: aceasta este rușine și să fie stârpiți înaintea ochilor fiilor poporului lor. El a descoperit goliciunea surorii sale; să-,îi poarte păcatul lor.

Bărbatul care se va culca cu femeie în timpul curgerii ei și-i va descoperi goliciunea, acela a descoperit curgerea sângelui ei și ea și-a descoperit curgerea sângelui său: amândoi să fie stârpiti din poporul lor.

6. CNCD a ignorat legislația națională și europeană care interzice astfel de declarații publice despre femei și obligă statele membre să sancționeze genul acesta de declarații.

În preambulul Convenției din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violentei domestice, adoptată la Istanbul la 11 mai 2011, denumită pe scurt Convenția de la Istanbul, ratificată de România prin Legea nr.30/2016, statele semnatare declară că recunosc faptul că violența împotriva femeilor este o manifestare a relațiilor istoric inegale de putere dintre femei și bărbați, care au condus la dominarea asupra și la discriminarea împotriva femeilor de către bărbați și la împiedicarea avansării depline a femeilor. M___ parte din această discriminare istorică a provenit și din interpretarea eronată și excesivă a scrierilor sfinte, în maniera în care o face și pîrîitul C_____ C_____. În continuare, statele semnatare ale Convenției au stabilit în articolul 3, definiția violenței împotriva femeilor ca fiind o încălcare a drepturilor omului și o formă de discriminare împotriva femeilor și care rezultă în sau care este probabilă a rezulta învătămarea sau suferința fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor.

Articolul 5 din Convenție stabilește care sunt Obligațiile statului: 1. Părțile se vor abține de la a se angaja în orice act de violență împotriva femeilor și se vor asigura că autoritățile, funcționarii, reprezentanții, instituțiile statului și alți actori care acționează în numele statului acționează în conformitate cu această obligație.

2. Părțile vor lua măsurile legislative și alte măsuri necesare de a exercita toate eforturile pentru a preveni, cerceta, sancționa și a acorda despăgubiri pentru actele

de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei convenții, care sunt săvârșite de actori nonstatali.

În continuare, la Capitolul III intitulat Prevenire, Convenția stabilește mai multe măsuri pe care statul român prin CNCD nu le-a respectat în cazul nostru.

Articolul 12: Obligații generale

1. Părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova schimbările în modelele sociale și culturale de comportamental femeilor și bărbaților, în vederea eradicării prejudecăților, obiceiurilor, tradițiilor și a altor practici care sunt bazate pe ideea de inferioritate a femeilor sau pe roluri stereotipe pentru femei și bărbați.

5. Părțile se vor asigura că obiceiul, cultura, tradiția sau așa-numita "onoare" nu vor fi considerate drept justificare pentru orice acte de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei convenții.

Nu este legal ca sub pretextul unei religii și a unui cult, să se aducă atingeri demnității femeii. Articolul 3 din Convenție stabilește că violența asupra femeii înseamnă și actele de discriminare care produc o suferință psihică. Ea și multe alte femei din această țară au suferit când au fost numite păcătoase și inferioare bărbatului.

Religia nu protejează și nu poate fi o justificare pentru un astfel de discurs retrograd și umilitor la adresa femeii.

Consideră importantă și Rezoluția Parlamentului European din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE (2018/2684(RSP)). În cuprinsul acestei rezoluții, forul legiuitor european constată creșterea discursului intolerant la adresa femeii și solicită statelor membre să ia toate măsurile pentru a combate discriminarea femeilor, perpetuarea stereotipurilor de gen și a rolurilor tradiționale ale femeii în societate. Statele membre trebuie să țină cont de prevederile Convenției de la Istanbul și să le aplice.

Nu în ultimul rând invocă prevederile articolului 2 coroborat cu articolul 15 din Ordonanța 137/2000 în baza cărora consideră că pârâțul de rând 2 trebuie sancționat.

Conform art. 2 alin. (1) din Ordonanța 137/2000, "prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare ____, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. ”

Conform articolului 15, Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu _____ penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndrepta împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie social sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 16 din Constituția României; Dispozițiile OG 137/2000 și a Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, Convenția din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată la Istanbul la 11 mai 2011, ratificată de România prin Legea nr.30/2016, Rezoluția Parlamentului European din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE (2018/2684(RSP)), Articolul 5 din Legea numărul 489 din 2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

Examinând cererea formulată, Curtea reține următoarele:

Fiind invitat, la data de 06.05 2021 la o emisiune difuzată de Radio Dobrogea intitulată „Dialog Duhovnicesc”, pârâtul de rd. 2, C_____ C_____, C_____ C_____, a fost întrebat dacă reprezintă discriminare faptul că femeia nu are roluri importante în Biserică așa cum are bărbatul.

În urma acestei întrebări, pârâtul a răspuns: „Nu este discriminare, este vorba de statutul bărbatului și al femeii, Sigur că nicio femeie nu poate fi preot și atunci e discriminare? De ce? Pentru că aceasta este condiția ei Ea nu poate fi perpetuu într-o rugăciune, pentru că are condiția slăbiciunilor sale.

Cum să fie discriminare? Aceasta este femeia Ea a început păcatul și, iată, se află cu această neputință pentru că ne spune Sfântul I___ G___ de A___ că dacă n-ar fi fost păcatul, nu astfel s-ar înmulțit neamul omenesc, ci prin puterea cuvintelor dumnezeiești care le-a zis înainte de păcat: creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți Pământul.

Ei nu își cunoașteau intimitățile înainte de păcat erau îmbrăcați în har strămoșii noștri și atunci luați ceea ce v-am spus, femeii i s-a spus: În dureri vei naște fii" Dacă nu păcătuia nu ar fi născut în dureri".

Pârâtul de rd. 2 a mai declarat: din cauza păcatului primordial femeia „naște fii în dureri” Femeii i s-a spus: Dacă nu păcătuia, n-ar fi născut fii în dureri. Toate acestea lămuresc diferența dintre bărbat și femeie și iată, ca să arate că nu este discriminare, Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat ca bărbat. Și Sfântul Sfinților este bărbat”-

Considerându-se discriminată de aceste afirmații, reclamanta a sesizat B _____ B _____ B _____ B _____ care, prin Hotărârea nr. 480/09.06.2021, a decis că, față de obiectul plângerii, nu sunt incidente prevederile OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ s-a raportat la prevederile art. 29 alin. 3 din Constituția României care reglementează autonomia cultelor și faptul că acestea se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii, concluzionând că, în astfel de cazuri, cum este cel supus analizei (doar în acest caz concret, fără a generaliza), în temeiul libertății religioase și a principiului autonomiei cultelor recunoscute de Statul Român, revine acestora din urmă să aprecieze și să-și aplice propriile regulamente atunci când un ierarh, în exprimarea libertății de conștiință și religioasă, poate aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în speță, dreptului la demnitatea femeilor.

Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. 5 din Constituția României, cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, spitale, în penitenciare, în azile și în orfeline.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Legea nr. 489/2006, libertatea de a-și manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care sunt prevăzute de lege și considerată necesară într-o societate democratică pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În continuare, se prevede la art. 5 alin. 4 din același act normativ, că în activitatea lor, cultele, asociațiile religioase și grupările religioase au obligația să respecte Constituția și legile țării și să nu aducă atingere securității publice, precum și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar potrivit art. 8 alin. 3, cultele funcționează cu respectarea prevederilor legale și în conformitate cu propriile statute sau coduri canonice, ale căror prevederi sunt aplicabile propriilor credincioși.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. 2, personalul cultelor poate fi sancționat disciplinar pentru încălcarea principiilor doctrinare sau morale cultului, potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări, iar în acord cu dispozițiile art. 26, cultele pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru problemele de disciplină internă, conform statutelor și reglementărilor proprii; pentru problemele de disciplină internă, sunt aplicabile în mod exclusiv prevederile statute și canonice; existența organelor proprii de judecată nu înlătură aplicarea legislației cu privire la contravenții și infracțiuni în sistemul jurisdicțional.

Or, în acord cu cele susținute de reclamantă și consemnate și în opinia minoritară, Curtea constată că petiția a vizat afirmațiile făcute de o persoană, C _____ C _____, C _____ C _____ în cadrul emisiunii „Dialog Duhovnesc” difuzat de Radio Dobrogea și nu un cult religios, astfel că nu se poate susține, în mod întemeiat, că pârâtului de rd. 2 nu i-ar putea fi aplicată legislația vizând discriminarea, distinct de faptul că acesta ar fi sau nu sancționat de cultul din care face parte cu privire la afirmațiile făcute la postul de radio.

Astfel, prin petiția formulată, reclamanta s-a plâns de anumite afirmații făcute de către pârâtul de rd. 2 la un post public de radio, de natură să discrimineze femeile, afirmații care nu reprezintă dogma unui cult, ci propria interpretare, inspirată de unele texte din Vechiul Testament și de un scurt comentariu patristic la aceste texte, astfel cum se susține în cuprinsul punctului de vedere al Patriarhiei Române, care nu împărtășește interpretarea pârâtului.

Or, tocmai faptul că Patriarhia Română are un punct de vedere diferit față de cel al pârâtului de rd. 2 atunci când se pune problema despre rolul femeii în Biserică susține concluzia că afirmațiile făcute de pârâtul de rd. 2 pot fi analizate din perspectiva OG nr. 137/2000, neavând legătură cu principiul autonomiei cultelor religioase.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare ____, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 15 constituie contravenție conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu _____ penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptată împotriva unei persoane, unui grup de persoane, sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o

anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.

Or, afirmațiile făcute de pârâtul de rd. 2 cu privire la statutul femeii și al bărbatului pot afecta demnitatea femeilor, Consiliul având obligația de analiza în ce măsură acestea reprezintă un fapt de discriminare din perspectiva dispozițiilor art. 2 și sancționat ca atare.

De altfel, în acord cu cele reținute în opinia minoritară, Curtea constată că, în privința libertății de exprimare, CEDO a decis că aceasta comportă obligații și responsabilități, între altele, în contextul opiniilor religioase este legitimat să se includă obligația de a evita pe cât se poate expresii care, în mod gratuit, ofensează pe alții, profanează sau care reprezintă o ingerință în drepturile lor, care astfel nu contribuie la orice formă de dezbateră publică capabilă de a duce la un progres al relațiilor umane; statele au o marjă de apreciere când reglementează libertatea de exprimare în relație cu afirmații care ofensează convingerile personale, în special cele morale sau religioase (cauza O___ Preminger Institute împotriva Austriei, ___/87 din 20.09.1994); în cazul moralității nu este posibil să se ajungă la un concept uniform european privind semnificația religiei în societate; chiar și în interiorul unui stat pot exista variații ale conceptului; prin urmare nu este posibil să se ajungă la o definiție comprehensivă privind ce reprezintă o limitare permisibilă a libertății de exprimare dacă exprimarea se îndreaptă împotriva sentimentului religios al altora; o marjă de apreciere trebuie lăsată prin urmare, autorităților naționale în a stabili necesitatea unei astfel de limitări; această situație nu exclude, însă, o supervizare din partea CEDO.

Nu în ultimul rând, relevante sunt și dispozițiile Convenției din 11 mai 2011 a Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, adoptată la Istanbul și ratificată de România prin Legea nr. 30/2016, care definește violența împotriva femeilor ca fiind o încălcare a drepturilor omului și o formă de discriminare împotriva femeilor și care rezultă în

sau care este probabilă a rezulta în vătămarea sau suferința fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor.

De asemenea, potrivit art. 12 pct. 1 din Convenție, părțile vor lua măsurile necesare pentru a promova schimbările în modelele sociale și culturale de comportament al femeilor și bărbaților, în vederea eradicării prejudecăților, obiceiurilor, tradițiilor și a altor practici care sunt bazate pe ideea de inferioritate a femeilor sau pe roluri stereotipe pentru femei și bărbați, iar potrivit pct. 5, părțile se vor asigura că obiceiul, cultura, religia, tradiția sau așa numita „onoare” nu vor fi considerate drept justificare pentru orice acte de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei convenții.

Prin urmare, față de temeiurile de fapt și de drept mai sus expuse, Curtea constată că, simplul fapt că pârâtul de rd. 2 este un înalt cleric al Bisericii Ortodoxe Române nu conduce la concluzia că afirmațiile făcute de acesta în cadrul emisiunii „Dialog Duhovnesc” reprezintă dogma cultului din care face parte și că ar putea fi scoase de sub incidența OG nr. 137/2000, în baza principiului autonomiei cultelor, Consiliul având obligația de a analiza pe fond petiția formulată, aceste afirmații putând fi analizate din perspectiva dispozițiilor OG nr. 137/2000, indiferent de o eventuală cercetare a acestuia de către forurile interne ale cultului.

Având în vedere că petiția reclamantei nu a fost analizată pe fond, Consiliul susținând, în mod nelegal, că aceasta nu ar putea fi analizată din perspectiva dispozițiilor OG nr. 137/2000, Curtea apreciază că se impune obligarea Consiliului la soluționarea pe fond a petiției, altfel Curtea fiind cea care ar soluționa în primă și ultimă instanță petiția, părțile fiind lipsite, ulterior, de posibilitatea de a contesta soluția, ceea ce nu este admisibil.

În consecință, pentru toate considerentele expuse anterior, Curtea constată că cererea formulată este întemeiată în parte, urmând să o admită în aceste limite și să

oblige B_____ B_____ B_____ B_____ B_____ la
soluționarea pe fond a petiției.

următoarele

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea formulată de reclamanta A____ A____ A____,
domiciliată în _____ și cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură
la _____ în contradictoriu cu B_____ B_____ B_____ B_____
B_____, cu sediul în _____, și C_____ C_____
C_____ C_____, domiciliat în _____.

Obligă B_____ B_____ B_____ B_____ B_____ să
soluționeze în fond petiția formulată de reclamanta A____ A____ A_____.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se va depune, sub sancțiunea anulării, la Curtea de Apel Cluj.

Pronunțată la data de 20.12.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților prin
intermediul grefei instanței.

Preşedinte,

M_____ D_____

Grefier,

I_____ T_____ C_____